

Вяра

На 16 април си припомняме за българските герои, също и за техните жени и деца, загинали от ръцете на комунистически изверги ръководени от еврейн богоборец

Ето историята само на един от многото български военни герои, убити в днешния ден през 1925 г.:

Григор Георгиев Кюркчиев - български офицер, генерал-майор. През Първата световна война, след като е ранен в крака остава в строя. После възпалението на раната става причина десния крак на полковника да бъде отрязан високо над коляното. Лекуван е в болница. След изписването си отказва служба в тила и с дървен крак отново поема командването на бригадата до края на войната през 1918 г.

Григор Кюркчиев е роден на 24 октомври 1865 г. в град Прилеп, в семейството на Петър и Златка Кюркчиеви. Учи в Кюстендилската гимназия. На 5 октомври 1882 г. постъпва на военна служба. Завършва Военното на Негово Княжеско Височество училище, като юнкер взема участие в Сръбско-българската война, като воюва при Сливница и Пирот. На 3 декември 1885 г. е произведен в чин подпоручик и зачислен в пехотата. На 7 юни 1888 г. е произведен в чин поручик, през 1892 в чин капитан и през 1900 г. е командир на рота от 8-и

резервен полк. На 2 август 1903 г. е произведен в чин майор, а от 1908 г. е подполковник. От 1909 г. подполковник Кюркчиев служи като началник на 19-о полково военно окръжие, след което от 1911 г. е помощник-командир на 3-ти пехотен бдински полк.

По време на Балканската война (1912 – 1913) е командир на дружина в 3^{-ти} пехотен бдински полк с който се сражава при Лозенград и Люлебургаз, а през Междусъюзническата от юни 1913 г. командир на 65^{-и} пехотен полк и се сражава срещу сърбите при Вратарница, Зайчарско, а след това при Кюстендил.

На 1 ноември 1913 г. е произведен в чин полковник. По-късно командва 24^{-ти} пехотен черноморски полк.

Командирът на 2-ра Македонска бригада (генерал-майор Григор Кюркчиев) с ампутирания си крак по обиколка на близките позиции на Беласица, чрез приспособен за целта стол.

През Първата световна война, като командир на 2-ра бригада от 11-а пехотна Македонска дивизия на 1 ноември 1915 г. е ранен в крака от оръдеен шрапнеп в

боя срещу французите при Долно Чичево. Превързан е и остава в строя. После възпалението на раната става причина десния крак на полковника да бъде отрязан високо над коляното. Лекуван в болница. След изписването си отказва служба в тила и с дървен крак отново поема командването на бригадата до края на войната през 1918 г. както пишат съвременниците, "войниците толкова го обичаха, че направиха специален стол - носилка за любимия си командир, с който го носеха по скалите и върховете на Беласица".

През 1917 година е произведен в генерал-майор. През 1919 година е уволнен от армията.

Генерал-майор Григор Кюркчиев загива при атентата в църквата „Света Неделя“ на 16 април 1925 година.

Погребан е в Централните софийски гробища.

Награди:

Войнишки кръст „За храброст“ III степен

Военен орден „За храброст“ IV степен 2-ри клас

Орден „Св. Александър“ IV степен с мечове по средата

Народен орден „За военна заслуга“ II степен с военни отличия и V степен на обикновена лента

Орден „За заслуга“ на обикновена лента

На 16.04.1925г. е извършен атентата в църквата Света Неделя

Комунистическа
терористична група
взривява църквата
“Света Неделя” и
убива много хора от
Българския военен

елит и техни жени и деца. Атентатът е по време на опело на генерал Константин Георгиев, убит от същите изверги. **Преди това те изпращат фалшиви покани на семействата на много висши военни, за да увеличат броя на жертвите. Терористичната група, ръководена от евреина Марко Хаим Фридман, освен взрива поставя и стъкленици със сярна киселина за да се задушат оцелелите под отломките. Загиват 12 генерала, 15 полковника и много други военни, жени и деца. Жертвите са 213, ранени са повече от 500. Само за един миг БЕЗРОДНИТЕ АНТИХРИСТИ-КОМУНИСТИ, УБИХА ПОВЕЧЕ БЪЛГАРСКИ ГЕНЕРАЛИ И ВИСШИ ОФИЦЕРИ, отколкото сърбите, турците, румънците, гърците, англичаните, французите и руснаците в боевете на четири кървави войни.**

Така е нанесен тежък удар върху елита на обществото.